

րեզմանին՝ երգել մեր անդ ի պատիւ մեռելոյն եւ ի փառս կենդանւոյն, զոր ոչ ոք ընկալաւ, ըստ որում ասացեր. Անմիտ է՝ եթէ չերթիցէ ի գերեզման նորուն: Յանկալի լինէր ինձ գրել ամենայն բարունեացդ ըստ կարգի զոր խնդրեցին անձինք ձեր, Ահա ելէ՛ք ընդ առաջ, երգեցէ՛ք ընդ ընկերս զՕրհնեալն եկեալն շնորհաւորելով: Տեսեր զապերախտութիւն եւ զապաշնորհութիւն դոցա զոր արարին վասն Աստուածաշնչին իմոյ, իմ հինգ հարիւր ուզելով եւ դոքա չորս հարիւր տալով. ի քաղաքս երեք հարիւր յիսուն կտրեցին եւ ի Գաւազն զյիսունն եւս բարձին թէ Տէր Գրիգորին հարկիս առնեմք եւ մեծարանք, եւ քրտնեալ նեղսրտեալ դառնանայլ ի պահանջելն զարիծ ի ձեռաց իմոց, որոց տայի եւ բարով մնայ եւս ոչ ասացեալ խորամանկիցդ ի բաց դառնայլ: Եւ այլն հնովք եւ նորովք բաւականասցի բազում տեղեկութեանդ: Արդ որ ինչ իմ չէր արժանաւորութիւն վասն հաւատարմութեան ձերոց մերոց մեռելեաց, եւ մինչ զմեծութիւնդ չեւ եւս տեսեալ՝ զորդեակն իմ թղթով ի քեզ յանձնեցի ի գալն յիզմիւռին. եւ արդ յանձնեալ է դարձեալ քեզ եւ ձերոցդ մեծաւ թախանձանօք ի քաղցրութիւն մարդասէր կամաց ձերոց ըստ ժամանակին ձրել, զի հատուցումն փոխարինին որ խոստացան կատարելոց է ամենայնի, ամէն (*):

(Ձեռ. Թիւ 1058, քղ. 29ա-30բ^Կ)

(*) Մինաս Ամզեցւոյ Օրագրութիւնն կը տեղեկանանք թէ սոյն այս Պետրոս վարդապետ՝ թերևս իբրև հրաւիրակ՝ կը գտնուէր Ջմիւռնիա՝ Եղիազար կաթողիկոսի հոն անցուցած միջոցին (1681 Յունիս 7 — Սեպտ. 22): Այդ օրերուն Ջմիւռնիա կը գտնուէր Երեմիայի որդին Գրիգորիս վրդ.: Եղիազար 1682 Յունիս 15ին Պոլսէն կ'ուղևորի դէպի Էջմիածին, ու հոն հաս-